

dixit Nunc scio vere dominum esse tecum quomodo et bestie heremi obedunt tibi. Ille autem dixit ei Cave ne omnino hoc alicui dixeris. donec videas gloriam dei.

xvii **N**octe igitur exacta cum lux aurea silvarum illustraret opacum diaconus ait pater mihi quid facturi sumus hodie. At ille respondit Obscuro te filie ne moleste feras quod dico quia dominus nos fecit quod quiescimus invenire hunc etiam diem in hoc loco ducamus. Tolle rete et adgurgitem vade. Ego quoque post te quanto citius ibo. forsan dominus solitum nobis laxitatem ostendet. ut regredientes ad castrum offeramus patri meo pro de hoc loco benedictionem quam dominus nos invenire donavit. Diaconus respondit. Gratia habeo quod precipis patri. Et surgens cito cum invocatione nominis domini assumpto relictis oculis prexit ad fluvium. Cum illud ingurgitem mittere voluisset duo demones ineffigie mulierum steterunt in littore ita nudati quasi balneum intrare voluissent. Et cum turpitudine sui corporis illi obicerent tollentes lapides iactaverunt contra eum quod dixerunt. Tu induxisti vitam istam in hac heremi vitam iniquam et invidia plenam quod suis maleficiis semper nos vincere consuevit. Ille autem reversus ad vicum dei indicavit illi quod viderat et audierat. Electus dei bellator pariter cum diacono prostravit se et huiusmodi vis dominum deprecatus est. Deus omnipotens ineffabilis bonitas inestimabilis maiestas secundum misericordiam tuam non secundum merita mea auditu placido has suscipe preces. Iube hos demones hunc locum desolare ut sit sanctificatus in honore nominis tui. Surgentes ab oratione venerunt adgurgitem et continuo demones in fugam conversi ierunt prodeum fluvium contra primum montem. Cum vero gallus dicit illis. Precipio vobis fantasmatum pinnese potentiam terminatis ut hunc locum deseratis in montes desertos eatis et huc reverti ulterius non habeatis fiduciam. Deinde mittentes ingurgitem rete ceperunt pisces quantum volebant. Et dum pisces demaculis limi absoluit audiit in summitate montis voces quasi duarum mulierum desinatos

plangentium. Et dicebant adinvicem. Heu quid faciemus ut quo peregrinamur peregrinamur hic inter homines nos habitare non sinit. In heremo quoque manere non patitur. Non solum autem tunc he voces audite sunt. vexu etiam postmodum tribus vicibus dum ipse diaconus saltu ad capiendos accipitras intravisset audiit de montibus de quodam monte qui hinc in heremum dicitur clamanas. Et vtrum adhuc gallus esset in heremo suscitans. Uel si iam discessisset. **xviii** **C**amigitur post discessum demonum dum fideles illi heremi ductores vallem illustraret. videntes inter duos famulos in fluvios multa desiderabilia silvam speciosam montes peregrinamur. plamiae in medio. prout exiit locum ad edificandam cellam optimam. domo autem ab incarnatione domini sexcentesimo xviii. scilicet gallus hanc solitudinem incolere cepit. Et recordatus vir sanctus sententiam quam iacob post visionem scale et angelorum ascendenti et descendenti per se tulit dixit. Peris dominus est in loco isto. Erat autem usque ad istud tempus in eadem valle plura serpenti multitudo. Porro exiit die tam pleniter abscesserunt ut postea ibi non appareret. Congruit hoc miraculum cum prioribus. Nam diabolo inde expulsus digni erant ut aial post homines de ceperat habitacioni cederet sanctitatis. **xviiii** **Q**uoniam reversi fuissent ad locum prime stationis ubi pridem vir dei cruciatulum defixerat. diaconus dixit ad eum. Sumentes peram et rete regrediamur ad castrum. Et ille. Tu inquit fili ut placet ad propria revertere. ego vero huiusmodi in locis aliquantisper moratur. post triduum deo duce te subsequar. Diaconus dixit. Nequaquam te absente remeabo ad preces meas. ne forte dicat te propter spolia a me interemptum. uel si hominum negare voluero. hec michi obiciat. Cur illam dimissisti in solitudine cito reversus educ eum ad me. Et exiit michi duo pariter labor duplicatus et manifesta confusio. Adhuc vir dei respondit. Vade fili ego post vestigia tua quanto citius precabo. Quo abeunte athleta dei toto triduo aboi vitam adiuventum corporei ieiunio permansit ut videlicet locum quem spirituali milicie pui debet. pacis forme consecraret in iis. Quato itaque die heremo digrediens domum

20. d. 64.

xviii